

Ein kemur ongantíð á mál

Mong minnst Páll Danielsen frá skemtiligum lötum í áttatiárunum, har brøðurnir Páll og Súni undirhildu. Eisini minnst mong hann frá kabarettum, leikum og útvarpsleikum. Men so fór hann niður til Danmarkar at nema sær útbúgving sum sjónleikari. Hann var niðri í 11 ár, men eitt nú móðurmálið, og tað, ið nú einaferð bylgist einum føroyingi í barmi, fekk hann leita heimaftur, so børnini eisini merkja, hvar rótin rann

Dagfinn Olsen

Sjónleikarin Páll Danielsen varð fyrri 34 árum síðani føddur í Havn, har hann eisini vaks upp, burtursæð frá einum 6 ára skeiði á Eiði.

Hann gjordist mest sum av tilvild sjónleikari. Í hvussu er veit hann ikki júst hvi. Tvær summarfrítíðir royndi hann sjólvíð og hann hevur eisini stóra koyrikortið og koyrði lastbil eina tíð, og dámdi hetta væl.

Men hugurin stóð til leik og seinni kom hann við í leikir, kabarettir og útvarpsleikir við so góðum monnum, sum Oskar Hermansson, Kára Petersen og Olivur Næs. Páll fór síðani á sjónleikarskeiði í Kungälv og heim afturkomin leikti hann við

í Grímu leikin „Hvor ræðst Virginu Wolf“.

Hann buði heima hjá foreldrunum hesi árin. Tí annars hevði hann ikki klárað at svara hvørjum sitt, metir Páll í dag.

Sjónleikur, bilførari ella leikari
Ahugin fyrri leiki var nú veruliga vaktur og Páll kom til ta niðurstøðu, at nú mátti hann finna útav, um hann skuldi halda fram ella royna okkurt annað.

Páll slapp inn á sjónleikarskúla í Árhús.

- Tað var spennandi og ein slapp at royna seg. Men eg ivaðist framvegis, tá eg var sloppin inn, um eg skuldi fara, sigur Páll.

Men hann fór og spældi so kabarett í summarfrítíðunum. Hann metir seg at hava leikt eini 7 kaba-

rettir til samans.

- Tað hevur týðning at finna eina meining í tí, ein ger. Eg visti ikki, um eg skuldi verða sjónleikari, koyra lastbil ella spæla sjónleik og eg leiti enn, sigur Páll.

- Men øll finna helst

eina meining við livinum, utan mun til, um talan er um at koyra lastbil ella spæla sjónleik. Tí ein kemur meira inn í tað, ein tekst við.

Málið og apukatturin

- Tá eg kom inn á skúlan, fekk eg taliundurvísing, minnst Páll.

Tá gjordist hann varugur við týðningin, ið málið hevur, týðningin av at siga okkurt rætt, á rættan hátt, hóast Páll tá bæði hevði spælt leikir, útvarpsleikir.

- Tú kann meina nakað

rætt, men siga tað skeiðt,

sigur Páll, sum minnst seg hugsa, at tey skuldu ikki fáa seg heilt niður við nakkanum, bara tí hann skuldi ígjøgnum føroyskt fyrst.

- Tað dugdi eg so betri, enn nakar av teimum, siur Páll

- Ein kundi blívið ein góður apukattur. Eins og í einum symfoniorkestri, kundi ein læra sína egnu stemmu, men ikki tað, ið hini sögdu, bert eins egna leiklut.

- Einku er so ringt at fáa at vita, sum at ein tosar ikki rætt. Men av størstum týðningi er at siga tað ærligt og rætt, tí tá hevur tú um bugtina og báðar endar, metir Páll, sum

metir tað hava týðning at bliva við, eisini tá talan er um at læra seg eitt orð.

Páll var við í „Glatáu spælimonnum“, ið Eyðun Johannessen leikstjórði, og síðani hann kom heim aftur til Føroya hevur hann verið við til „Dreymur Jóansøkunát“, sum Axel Tórgarð umsetti, í samband við, at Grima gjordist 20 ár í fjór.

- Tað er nakað av tí besta, ið eg havi verið við til á føroyskum. Tað var væl umsett og lá væl í muninum, sigur Páll og leggur dent á munin á væl skrivaðum teksti og til tað, at teksturin skal framerast.

Páll tosar í hesum sambandi um ymsik dømi, har málið ikki kann nýtast ella ikki verður nýtt. Páll hevur í fleiri forom lisið bók-

Shakespeare:
Sjónleikur er, sum at lyfta ein spegil upp fyrri sær sjálvum og veruleikanum

Eyðun Johannessen:
Hugsa so, hvussu ein spegil sá út fyrri 400 árum síðani

so øll miskilja teg. Tá eg kom á skúlan, dugdi eg ikki at siga nógv rætt á donskum. Tað, eg segði, var sannleiki, eg leyg ikki, men eg segði tað ikki rætt. Tað varð ikki framborið rætt,